

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/32/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200660
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3011200660.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Lemond, s.r.o., Hurbanova 1600/64, Trenčín, právne zast. Bobák, Bollová a spol. s.r.o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S/2011/1881-2.1, O-131 /2011 zo dňa 24. 8. 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k.11S/86/2011- 44 z 13. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/86/2011- 44 z 13. marca 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. S/2011/1881 - 2. 1, O- 131 /2011 z 24. 8. 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 471,54 eura do 30 dní odo dňa doručenia rozsudku na účet právneho zástupcu Bobák, Bollová a spol., s.r.o. so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava.

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného o potvrdení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 2500 euro za porušenie § 118 ods. 1, § 130 ods. 2 Zákonníka práce.

Krajský súd odôvodnil rozsudok nasledovne:

„Podľa § 118 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 130 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov mzda sa vypláca vo výplatných termínoch dohodnutých v pracovnej zmluve alebo v kolektívnej zmluve. So zamestnancom vykonávajúcim domácku prácu možno dohodnúť výplatu mzdy aj za dodanie každej skompletizovanej pridelennej práce.

Podľa § 19 ods. 2 písm. a) zákona č. 125/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) 1. a 2. bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 euro.

Predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie zo dňa 25. 5. 2011 o uložení pokuty žalobcovi v sume 2500 euro za porušenie § 118 ods. 1, § 130 ods. 2 Zákonníka práce. Z administratívneho spisu krajský súd zistil, že prvostupňový správny orgán vykonal u žalobcu výkon inšpekcie práce a zistil, že žalobca za vykonanú prácu za mesiac november 2010 neposkytol zamestnankyni J. F. mzdu, čím porušil ustanovenie § 118 ods. 1 Zákonníka práce. Ďalej žalobca zamestnancom J. F. a M. H. nevyplatil mzdu za mesiac november 2010 vo výplatnom termíne dohodnutom v pracovnej zmluve, t.j. najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, čím porušil ustanovenie § 130 ods. 2 Zákonníka práce. Za tento správny delikt v zmysle § 19 ods. 2 písm. a) zákona číslo 125/2006 Z.z. bola žalobcovi uložená pokuta blízko dolnej hranice (zákon dovoľuje uložiť pokutu až do výšky 100 000 euro). Pri výške pokuty správne orgány postupovali podľa § 19 ods. 5 zákona 125/2006 Z.z., keď zohľadnili závažnosť porušenia povinností a následkov, počet zamestnancov, či ide o ojedinelý prípad alebo opakované zistenie nedostatku, pričom pokuta spĺňa preventívny aj výchovný charakter.

Žalobca namietal nezistený skutkový stav a nesprávny právny záver správnych orgánov, avšak jeho námietky nie sú takého charakteru, aby zvrátili závery žalovaného a námietky nie sú podložené relevantnými dôkazmi. Nevyplatenie mzdy zamestnancovi M. H. vo výplatnom termíne žalobca ani nenamieta a už tento nedostatok by postačoval na uloženie pokuty. Žalobca namietal len nevyplatenie mzdy J. F. z dôvodu údajného poskytnutia zálohy na mzdu v septembri 2010, ale doposiaľ nepredložil dôkaz. Zamestnankyňa J. F. mala podľa pracovnej zmluvy zo dňa 3. 9. 2010 dohodnutú mzdu 369,30 euro mesačne a z toho dôvodu je vylúčené, aby jej žalobca poskytol zálohu na mzdu na september 2010 v sume 4000 euro, ktorá suma sa rovná ročnému zárobku. Preddavok na mzdu podľa § 130 ods. 3 Zákonníka práce možno poskytnúť, ale musí byť uvedená v dokladoch, čo žalobca neurobil. Dodatočné predloženie dokladu žalobcom po výkone inšpekcie len potvrdzuje, že suma 4000 euro bola J. F. zaslaná do zahraničia na iný účel v súvislosti s haváriou ak tento dodatočný doklad nevyvrátil záver správnych orgánov, že J. F. mzda za november 2010 nebola poskytnutá a vo výplatnom termíne vyplatená a nebolo vykonané ani zúčtovanie, resp. započítanie sumy 4000 euro. Žalobcom nebolo zdôvodnené prečo údajná záloha na mzdu za september 2010 mala byť zúčtovaná na mzdu za prácu v novembri 2010. Obsah spisu Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 19C/59/2011 nepotvrdil jednoznačne námietku žalobcu o tom, že si súdne vymáha od J. F. bezdôvodné obohatenie, pretože v uvedenom súdnom spore žaluje J. F. ako zamestnankyňa žalobcu o 2289,81 euro a až po vydaní platobného rozkazu (sp. zn. 54Ro/81/2011) žalobca podal vzájomný návrh na vydanie 2640,96 eura (zo sumy 4000 euro údajne zúčtoval v septembri, v októbri a novembri 2010 sumu 1359,04 eura a zbytok 2640,96 euro uplatnil). Ak by J. F. nežalovala žalobcu, nie je preukázané, že by žalobca bol podal žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Krajský súd po preskúmaní konštatuje, že vo veci bol dostatočne a spoľahlivo zistený skutkový stav a vyvodený správny právny záver. Krajský súd námietky žalobcu vyhodnotil ako nedôvodné a preto na ne neprihliadol. Žalobca voči výške pokuty nevzniesol námietky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k z ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.“ (koniec cit. rozsudku KS)

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie z dôvodu, že skutkové zistenia krajského súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné. Namietal, že v odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že žalobca doposiaľ nepredložil dôkaz poskytnutia zálohy N.V. v mesiaci september 2010. Samotná zamestnankyňa N. F. potvrdila, že prevzala dňa 20. 9. 2010 v Belgicku hotovosť vo výške 4000 euro, ktoré jej zaslal žalobca a doklad o zaslaní peňažných prostriedkov je súčasťou spisu. Po návrate zo služobnej cesty neposkytla N. F. žalobcovi žiadne relevantné doklady, na základe ktorých by bolo možné vykonať vyúčtovanie. Žalobcovi bol predložený doklad, z ktorého vyplýva že dňa 20. 9. 2010 bola Belgickou federálnou políciou udelená priestupcovi I. H. pokuta vo výške 2500 euro.

Nevyplatenie mzdy N. F., resp. vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi je predmetom súdneho

konania vedeného na Okresnom súde Trenčín, sp. zn. 19C/59/2011. Konštatovaniu krajského súdu o tom, že nie je preukázané, že by žalobca bol podal žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak by žalobcu práva nežalovala N. F. chýba akýkoľvek logický podklad. Žalobca podal vzájomný návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia na súd v lehote.

Podľa názoru žalobcu je táto tzv. predbežná (prejudiciálna) otázka pre predmetné správne konanie rozhodujúca, avšak žalovaný na uvedenú skutočnosť nebral ohľad a o tejto otázke si urobil úsudok sám. Správny orgán si urobí úsudok o predbežnej otázke sám v tom prípade, ak konanie o predbežnej otázke možno začať len na návrh účastníka a účastník tak v určenej lehote neučiní (čo v tomto prípade nebolo splnené, nakoľko žalobca podal vzájomný návrh na začatie konania na Okresnom súde v Trenčíne vo februári 2011) a tiež vtedy, ak to bude vyžadovať plynulosť a rýchlosť konania (čo tiež podľa názoru žalobcu nebolo splnené). Žalobca žiadal, aby odvolací súd žalobe vyhovel alt. aby vec vrátil krajskému súdu na nové konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktorému predchádzalo v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd 1. stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu 1. stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom rozhodnutia žalovaného (ktoré posúdil ako jeden celok vrátane rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu Inšpektorátu práce Trenčín č. k. 1952/047/2011/2.5 z 25. 5. 2011) dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného bolo potrebné zrušiť. Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie žalovaného je založené na nedostatočnom zistení skutkového stavu veci, konanie správnych orgánov vykazuje vady, ktoré spočívajú v nedostatočnom skutkovom vymedzení konania žalobcu, ktoré sa postihuje uložením pokuty, v oznámení o začatí správneho konania a tento nedostatok mal za následok, že aj vymedzenie samotného postihovaného konania, ako súbehu konania spočívajúceho v neposkytnutí mzdy a nevyplatením mzdy je zmätočné; nie je tiež zrozumiteľne uvedený dôvod postihu za neposkytnutie mzdy J.Ž. a nie aj M.B. za mesiac november, ale nevyplatenie mzdy sa vzťahuje na obe uvedené osoby. Z rozhodnutia nevyplýva, z akého dôvodu nebol štatutárny orgán žalobcu v správnom konaní vypočutý, nebolo nariadené ústne pojednávanie, žalovaný nebol vyzvaný na oboznámenie sa s podkladmi rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia trpí logickými rozpormi, pokiaľ sa žalovaný zaoberal síce otázkou vyplatenej zálohy v septembri 2010, avšak bez toho, aby sa náležite vysporiadal so skutočnosťou prebiehajúceho súdneho sporu o mzdové nároky J. Ž. a sporu o vrátenie neoprávneného obohatenia na úkor žalovaného. Žalovaný sa nedostatočne zaoberal dôvodmi odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu o uloženej sankcii, neodstránil vady konania prvostupňového orgánu, ktorý po vyhotovení protokolu a dodatku protokolu o kontrole okrem oznámenia „o začatí správneho konania o uloženie pokuty“ nevykonával žiadne úkony nasvedčujúce správneho konaniu na 1. stupni, okrem vydania rozhodnutia. Prvostupňový aj odvolací správny orgán v dôvodoch svojich rozhodnutí argumentujú zohľadnením cestovných náhrad za mesiace september, október a november 2010, ako aj práceneschopnosťou J. Ž., avšak bez uvedenia podstatných súvislostí so skutkovým dôvodom neposkytnutia a nevyplatenia mzdy za november 2010 J. Ž. a M. B.

Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie o uložení sankcie nie je náležite zdôvodnené, je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov i nezrozumiteľnosť rozhodnutia. Preto odvolací súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobcovi patrí náhrada trov konania za 3 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava zastúpenia, písomná žaloba na súd a podanie odvolania), t.j. 3 krát 123,50 euro, + paušálne náhrady 22,45 euro, spolu v sume 392,95 euro + 20 % DPH, celkom v sume 471,54 euro.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.